

Vendim nr. 15 datë 25.01.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryesuese
Sandër Beci,	Anëtar
Ilir Toska,	Anëtar

në datën 25.01.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 33 (Sh) 2023 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUESE: SHOQËRIA “KALIVAÇ GREEN ENERGY” SH.P.K.,
përfaqësuar nga avokate Enyal Shuke.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2023-1324, datë 25.07.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 18, 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 291/2 e vijues të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Ilir Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Shoqëria “Kalivaç Green Energy” sh.p.k. (*kërkuesja*) është një nga subjektet për të cilat është regjistruar procedimi penal nr. 1564 i vitit 2014 nga Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë për veprën penale “Pastrimi i produkteve të veprës penale”, të parashikuar nga neni 287 i Kodit Penal (KP). Hetimet paraprahe për këtë procedim penal kanë përfunduar dhe çështja penale edhe kundër kërkueses është dërguar për gjykim.

2. Ndërkohë që çështja penale ndodhej për gjykim përpara Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, në datën 22.02.2018 kërkuesja, përmes administratorit të saj, ka depozituar një kallëzim penal me shkrim për veprën penale “Shpërdorimi i detyrës”, të parashikuar nga neni 248 i KP-së kundër prokurorëve A.S. dhe J.Z. të Prokurorisë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, të cilët kanë ushtruar ndjekjen penale ndaj kërkueses, ndërsa përfaqësonin akuzën dhe në gjykimin e kësaj çështjeje penale.

3. Në kallëzim kërkuesja ka pretenduar se gjatë hetimeve paraprahe në procedimin penal të regjistruar edhe kundër saj, prokurorët e kallëzuar, nëpërmjet dy letërporosive, sipas Konventës së Këshillit të Evropës “Për ndihmë të ndërsjellë juridike në fushën penale”, kanë grumbulluar si prova edhe disa dokumente bankare në lidhje me hapjen e llogarisë, përfituesit ekonomikë dhe urdhëruesit e transaksioneve bankare të shoqërisë, të administruara nga Banka UniCredit Luksemburg dhe dërguar nga autoritetet gjyqësore të atij shteti, konkretisht të dy letrave shpjeguese të asaj banke të datës 23.04.2015, të dy dosjeve format A4 dhe dy CD-ve. Sipas kallëzueses, prokurorët nuk i kanë vënë në dispozicion CD-të e dorëzuara nga autoritetet gjyqësore të Luksemburgut në përfundim të hetimeve paraprahe, në shkelje të neneve 8/a dhe 327, pika 3, të KPP-së. Po sipas saj, ndërsa çështja penale edhe kundër saj ishte në gjykim, pas dy kërkesave të mbrojtësve, në datën 12.04.2018 asaj i janë vënë në dispozicion kopje të fashikujve të hetimeve, por edhe në këtë rast nuk i janë vënë në dispozicion kopje të CD-ve, mangësi të cilat mbrojtësit ia kanë parashtruar gjykatës në seancën e datës 15.04.2018, gjatë së cilës prokurorët e kallëzuar kanë deklaruar se CD-të i posedonin ata dhe se mbrojtësit mund t’i ekzaminonin dhe shikonin, ndërsa ato përmbanin të dhëna për llogarinë bankare të shoqërisë dhe të të pandehurve në gjykim. Kallëzuesja ka pretenduar se sjellja e prokurorëve, duke mos i vënë në dispozicion CD-të, përbën konsumim të veprës penale “Shpërdorimi i detyrës”, të parashikuar nga neni 248 i KP-së, pasi ata nuk kanë respektuar dispozitat e KPP-së dhe në veçanti ato në lidhje me procesin e rregullt ligjor,

---

Vendim i Kolegjit

Kërkuese: shoqëria “Kalivaç Green Energy” sh.p.k.

siç është e drejta e të pandehurit për t'u njohur me provat, çka ka cenuar të drejtën e mbrojtjes të garantuar nga Kushtetuta dhe KEDNJ-ja.

4. Pasi kallëzimi penal i kërkueses i ka kaluar për kompetencë Prokurorisë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, prokurori i kësaj të fundit, pasi ka analizuar materialin kallëzues, ka arritur në përfundimin se fakti i kallëzuar nuk përmbante elementet e veprës penale “Shpërdorimi i detyrës”, të parashikuar nga neni 248 i KP-së, për shkak të mungesës së pasojave të parashikuara nga ligji, pasi nuk del të jenë dëmtuar interesat e shtetit, shtetasve ose personave juridikë. Sipas prokurorit, referuar nenit 327, pika 2, të KPP-së ku mbështetet kallëzimi, për përfundimin e hetimeve paraprake njoftohet dhe i pandehuri dhe mbrojtësi i tij, njoftim ky që përmban edhe lajmërimin për depozitimin e akteve në sekretari dhe të drejtën për t'u njohur me aktet, si dhe për të marrë kopje. Edhe në rastin konkret, i pandehuri (kallëzuesi) dhe mbrojtësi i tij, pas njoftimit të përfundimit të hetimeve, kanë pasur të drejtë të njihen me aktet dhe të kërkonin kopje të çdo akti që u interesonte, përfshirë dhe CD-të, përveçse ata kanë të drejtë të njihen me aktet edhe gjatë gjyqimit të çështjes, siç kanë bërë edhe në këtë rast, duke u garantuar në këtë mënyrë e drejta e mbrojtjes. Ndërkohë, është gjykata e cila kontrollon procesin hetimor dhe realizon dhënien e drejtësisë, duke vendosur për çdo kërkesë të palëve. Mbi këtë bazë, mbështetur në nenet 290, shkronja “ç” dhe 291 të KPP-së, me vendimin e datës 12.03.2018, prokurori ka vendosur mosfillimin e procedimit penal në lidhje me kallëzimin e kërkueses, mbi shkakun se fakti nuk parashikohet nga ligji si vepër penale. Kundër vendimit të prokurorit kërkuësja ka paraqitur ankim në gjykatë, duke pretenduar se në procesin penal kundër saj i është mohuar e drejta e mbledhjes së provave që favorizojnë pozitën e saj procedurale, pasi në dosjen gjyqësore nuk janë depozituar dy CD-të e marra përmes letërporosive nga autoritetet e Luksemburgut, ndërkohë që për shkak të mosdepozitimit të këtyre CD-ve asaj i janë cenuar të drejtat procedurale, siç është gjyqimi i shkurtuar, pasi tashmë ka kaluar momenti procedural për një kërkim të tillë.

5. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan, me vendimin nr. 320, datë 28.05.2018, ka vendosur rrëzimin e ankimit të kërkueses. Ajo ka vlerësuar se nuk ka asnjë parashikim ligjor që të detyrojë organin procedues të depozitojë në gjykatë të gjitha provat që ai ka mbledhur në fazën e hetimeve dhe që i shërbejnë për të mbështetur akuzën. Organi procedues mund të depozitojë aq prova sa vlerëson se janë të mjaftueshme për të provuar akuzën në ngarkim të të pandehurit dhe i vetmi detyrim, në përputhje me nenin 8/a të KPP-së, është depozitimi edhe i provave në favor të të pandehurit. Sipas gjykatës, kërkuësja ankuese nuk ka arritur të provojë në gjyqim përmbajtjen

---

Vendim i Kolegjit

Kërkuese: shoqëria “Kalivaç Green Energy” sh.p.k.

e dy CD-ve të pretenduara, të cilat ajo ka pranuar se i disponon tashmë. Për më tepër, ajo nuk provon karakterin favorizues të të dhënave që CD-të përmbajnë ose që çojnë ato të çojnë në pafajësinë e saj. Ndërkohë, edhe nëse këto prova janë favorizuese, ato tashmë janë bërë pjesë e dosjes gjyqësore, për rrjedhojë ajo është në kohë për të provuar pafajësinë, pavarësisht llojit të gjyqimit të zhvilluar, të zakonshëm ose të shkurtuar. Ankuesja nuk është në kushte të disfavorshme për të realizuar mbrojtjen e saj, pasi provat e pretenduara janë në duart e saj dhe çështja penale është ende në gjykim, duke pasur kështu ajo të gjitha mundësitë për realizimin e një mbrojtjeje efektive. Gjykata ka arritur në përfundimin se fakti që CD-të e pretenduara përmbajnë të dhëna rreth llogarisë bankare të ankuses nuk përbën shkak për cenimin e vendimit të prokurorit për mosfillimin e procedimit penal, për sa kohë në analizë të elementeve të figurës së veprës penale “Shpërdorimi i detyrës”, të parashikuar nga neni 248 i KP-së, në faktin penal të kallëzuar mungon elementi i anës subjektive, ndërsa prokurorët e kallëzuar kanë depozituar në dosjen gjyqësore ato prova që kanë çmuar të nevojshme për provimin e akuzës dhe nuk ka dashje të qëllimshme për përjashtimin e CD-ve të pretenduara për sa kohë që nuk është provuar me një vendim gjyqësor të formës së prerë që ato përmbajnë të dhëna favorizuese ose lehtësojnë pozitën procedurale të të pandehurit (kërkueses) ose çojnë në pafajësinë e tij, përveçse mungon ardhja e pasojave, ndërsa veprimet e prokurorëve të kallëzuar kanë qenë në respektim të rregullave procedurale dhe nuk kanë dëmtuar interesat e shtetit ose të shtetasve. Kundër këtij vendimi kërkuesja ka paraqitur ankim në gjykatën e apelit, duke kërkuar ndryshimin e tij dhe urdhërimin e prokurorisë të regjistrojë procedimin penal për veprën penale “Shpërdorimi i detyrës” dhe të kryejë veprime hetimore konkrete për të vërtetuar kryerjen e kësaj veprë penale.

6. Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 10-2018-1492(237), datë 24.07.2018, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 320, datë 28.05.2018 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, duke arsyetuar se në analizë tërësore të provave të administruara dhe verifikuara në gjykim, siç me të drejtë ka arritur në përfundim edhe gjykata e shkallës së parë, konkludohet se nuk ka asnjë arsye ose shkak për urdhërimin e prokurorisë që të regjistrojë procedimin penal dhe të kryejë hetime në lidhje me kallëzimin penal. Gjykata e apelit ka pranuar se vendimi i prokurorit për mosfillimin e procedimit penal është marrë pas shqyrtimit të akteve dokumentare të paraqitura nga kallëzuesi, duke konkluduar me të drejtë se fakti nuk parashikohet nga ligji si vepër penale. Ajo e ka gjetur të pabazuar pretendimin e ankuses se prokurori duhet të merrte deklaratimet e prokurorëve të kallëzuar, të administronte procesverbalin e regjistrimit audio të seancës gjyqësore

---

Vendim i Kolegjit

Kërkuese: shoqëria “Kalivaç Green Energy” sh.p.k.

në çështjen penale kundër saj, sikundër edhe fashikullin e gjykimit të asaj çështjeje, duke arsyetuar se në rastet e mosfillimit të procedimit penal, referuar edhe vendimit unifikues nr. 2/2013 të Gjykatës së Lartë, nuk kërkohej hetim i thelluar, kjo për arsye se konstatimi i rrethanave është i lehtë, duke qenë të mjaftueshme vetëm disa verifikime të shpejta për të konkluduar nëse ekzistojnë ose jo rrethanat që nuk lejojnë fillimin e procedimit penal, verifikime këto që në rastin konkret ishin kryer. Kundër këtij vendimi kërkesja ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë, duke kërkuar prishjen e vendimeve të gjykatave më të ulëta.

7. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2023-1324, datë 25.07.2023, ka vendosur mospranimin e rekursit, duke vlerësuar se nuk përmbante asnjë nga shkaqet që parashikohen në nenin 432 të KPP-së. Sipas Kolegjit Penal, pjesa e pretendimeve në rekurs që ngre çështje të vlerësimit të provave, që në rastin konkret lidhet me vlerësimin nëse vendimi i prokurorit për mosfillimin e procedimit penal është ose jo i drejtë (të shqyrtuara nga gjykatat e faktit në zbatim të nenit 152 të KPP-së), del jashtë juridiksionit ekskluziv ligjor të Gjykatës së Lartë, referuar jurisprudencës së konsoliduar të saj, por edhe jurisprudencës kushtetuese dhe asaj të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Nga ana tjetër, po sipas Kolegjit Penal, gjykata e apelit, në zbatim të neneve 152 dhe 291 të KPP-së, ka vlerësuar dhe analizuar provat e marra nga prokurori gjatë vlerësimit paraprak nëse kallëzimi për faktin penal plotëson kushtet për të regjistruar procedimin dhe investimin e prokurorisë për të hetuar për atë fakt, duke arritur në përfundimin e drejtë se faktet e kallëzuara janë marrë në vlerësim dhe shqyrtim si nga prokurori, ashtu edhe nga gjykata në analizën e saj se përse kallëzimi nuk qëndronte.

8. Në datën 30.11.2023 kërkesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar në përputhje me kërkesat e ligjit nr. 8577/2000, është regjistruar në datën 11.12.2023.

II

Pretendimet e kërkeses

9. **Kërkesja**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se i është cenuar e drejta për proces të rregullt ligjor, në drejtim të:

9.1. *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Kolegji Penal ka vendosur mospranimin e rekursit pa dhënë asnjë arsyetim në lidhje me pretendimet e ngritura dhe mjaftohet vetëm me një paragraf formal, duke mos treguar “kujdesin e veçantë”

të kërkuar nga KEDNJ-ja për të treguar arsye të mjaftueshme se përse rregullimi specifik nuk është aplikuar.

- 9.2. *Parimit të sigurisë juridike*, pasi Kolegji Penal ka mbajtur qëndrim të ndryshëm nga ato të mbajtura në raste të ngjashme dhe nuk i ka dhënë zgjidhje çështjes, pavarësisht provave të paraqitura nga kërkuesja. Mospranimi i rekursit dhe mosshqyrtimi i pretendimeve të kërkueses në lidhje me veprimet dhe mosveprimet e personave të kallëzuar kanë cenuar të drejtën për proces të rregullt ligjor.
- 9.3. *Së drejtës së aksesit e të mbrojtjes të lidhur me parimin e barazisë së armëve*, pasi organi procedues dhe gjykatat, në kundërshtim me kuadrin ligjor në fuqi, nuk kanë ndërmarrë asnjë veprim hetimor/verifikues në lidhje me veprimet dhe mosveprimet e kryera nga prokurorët e kallëzuar, të cilët gjatë procedimit penal ndaj kërkueses kanë ngritur akuza duke mos respektuar detyrat dhe rregullat procedurale. Kolegji Penal, në kundërshtim me çfarë provohet nga dosja gjyqësore, ka arritur në konkluzionin se janë kryer veprimet e duhura verifikuese nga gjykatat e faktit pa dhënë asnjë argument se në çfarë kanë konsistuar këto veprime. Nga ana tjetër, vendimi i vetëdijshëm i prokurorëve të kallëzuar për mos t'u dorëzuar mbrojtësve të kërkueses të gjitha dokumentet hetimore, pavarësisht se është kërkuar dy herë prej tyre, i kanë cenuar mundësinë për një mbrojtje efektive. Është e papranueshme që të mohohet në këtë mënyrë e drejta e njohjes me provat e mbledhura gjatë hetimeve paraprake në një kohë kur është detyrim i prokurorit të depozitojë dhe të njohë të pandehurin me të gjitha provat e mbledhura në këtë fazë të procesit penal, ndërkohë që mospërmbushja e këtij detyrimi nga prokurorët e kallëzuar e ka vënë kërkuesen në pozita të disfavorshme për të realizuar mbrojtjen e saj. Pohimi nga ana e tyre se disponojnë CD-të e marra përmes letërporosive, pasi ka përfunduar momenti procedural në lidhje me kërkesat paraprake dhe procesi gjyqësor kundër saj ka hyrë në fazën e parashtrimeve, ka sjellë për kërkuesen dëmtimin e interesave proceduralë, pasi mbi këto prova ajo mund të mbante qëndrim të ndryshëm, si në lidhje me parashtrimet, ashtu edhe me kërkesat për prova. Për më tepër, për shkak të kësaj mënyre të vepruarit nga prokurorët e kallëzuar, kërkueses i ka humbur e drejta për të avancuar me kërkesa paraprake.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkueses

10. Çështja e legjitimit (locus standi) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

11. Kërkuësja është pala që ka vënë në lëvizje procesin gjyqësor të kundërshtuar, ndaj Kolegji vlerëson se legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi provohet se ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

12. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, kërkuësja i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar mjetet e ankimit në formë dhe substancë, ndërkohë që për vendimin e Gjykatës së Lartë ajo nuk ka mjet tjetër ankimi përveç ankimit kushtetues individual.

13. Lidhur me legjitimimin *ratione temporis*, neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000 ka parashikuar se ankimi kushtetues individual duhet të paraqitet në Gjykatë brenda 4 muajve nga konstatimi i cenimit. Në rastet e kundërshtimit të vendimeve gjyqësore, Gjykata, si rregull, e llogarit afatin ligjor 4-mujor nga data e shpalljes së vendimit gjyqësor të arsyetuar në prani të palës. Kur vendimi gjyqësor nuk shpallet i arsyetuar ose kur pala nuk është e pranishme, data e marrjes dijeni konsiderohet ajo e njoftimit shkresor ose elektronik të tij dhe në rastin e vendimit të Gjykatës së Lartë, si datë e marrjes dijeni konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar është bërë i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare ose me njoftimin elektronik të tij në rastin kur palët kanë lënë të dhënat elektronike të kontaktit (*shih vendimin nr. 42, datë 19.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Kërkuesja i është drejtuar Gjykatës me kërkesën e datës 11.12.2023 për kundërshtimin e vendimit të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, i cili mban datën 25.07.2023, pra pas gati 5 muajsh nga data e tij. Për qëllime të këtij shqyrtimi, me shkresën nr. 33 (Sh), datë 09.01.2024, i është kërkuar informacion Gjykatës së Lartë në lidhje me momentin në të cilin ky vendim është bërë i disponueshëm për palët. Me shkresën nr. 100/1 prot., datë 12.01.2024, Gjykata e Lartë ka sqaruar se vendimi nr. 00-2023-1324, datë 25.07.2023 i Kolegjit Penal është publikuar në faqen zyrtare të Gjykatës në datën 23.10.2023, datë nga e cila është bërë i disponueshëm për palët. Për rrjedhojë, duke konsideruar këtë të fundit si datën nga e cila ka filluar të ecë afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, konsiderohet se kërkesja legjitimohet edhe *ratione temporis*.

15. Për sa i takon legjitimitet *ratione materiae*, Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se roli i saj nuk është të rivlerësojë faktet, zbatimin e ligjit ose zgjidhjen e dhënë nga gjykatat e zakonshme. Kontrolli kushtetues që ushtron Gjykata nuk mund të zëvendësojë prerogativat kushtetuese e ligjore të vetë hallkave të sistemit gjyqësor dhe aq më tepër të vlerësojë bindjen e brendshme të gjykatave për çështje konkrete. Interpretimi i ligjit është atribut i gjykatave të zakonshme, për sa kohë nuk cenon ndonjë element të procesit të rregullt ligjor (*shih vendimin nr. 7, datë 07.02.2017 të Gjykatës Kushtetuese*). Sipas kërkuësës është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi Kolegji Penal ka mbajtur qëndrim të ndryshëm nga ato të mbajtura në raste të ngjashme dhe nuk i ka dhënë zgjidhje çështjes, pavarësisht provave të paraqitura nga kërkuësja. Mospranimi i rekursit dhe moshetimi i pretendimeve të kërkuësës në lidhje me veprimet dhe mosveprimet e personave të kallëzuar kanë cenuar të drejtën për proces të rregullt ligjor. Po kështu, ajo ka pretenduar cenimin e së drejtës së aksesit dhe të mbrojtjes të lidhur me parimin e barazisë së armëve, pasi organi procedues dhe gjykatat nuk kanë ndërmarrë asnjë veprim hetimor/verifikues në lidhje me veprimet dhe mosveprimet e kryera nga prokurorët e kallëzuar, të cilët, gjatë procedimit penal ndaj kërkuësës, kanë ngritur akuza duke mos respektuar detyrat dhe rregullat procedurale. Nga ana tjetër, vendimi i vetëdijshëm i prokurorëve për mos t'u dorëzuar mbrojtësve të kërkuësës të gjitha dokumentet hetimore, pavarësisht se është kërkuar dy herë prej saj, i kanë cenuar mundësinë për një mbrojtje efektive, si në drejtim të njohjes me provat e mbledhura gjatë hetimeve paraprake, ashtu edhe në lidhje me momentin procedural të paraqitjes së kërkesave paraprake, siç është ajo për aplikimin e gjykimit të shkurtuar.

16. Në lidhje me këto pretendime, Kolegji vlerëson se kërkuësja nuk ka arritur të provojë në nivel kushtetues cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor. Kërkuësja i ka lidhur

pretendimet e saj, në thelb, me procedimin penal të nisur ndaj saj, në të cilin prokurorët e kallëzuar kanë drejtuar hetimet paraprake dhe kanë kryer veprime hetimore, në përfundim të të cilave kanë vendosur dërgimin e çështjes në gjyq për veprën penale për të cilën ajo akuzohej. Në rastin në shqyrtim, procesi gjyqësor i kundërshtuar ka të bëjë me kallëzimin e kërkuësës ndaj këtyre prokurorëve për veprën penale “Shpërdorimi i detyrës”, të parashikuar nga neni 248 i KP-së, pra me mënyrën se si janë vlerësuar dhe analizuar elementet e veprës penale nga prokuroria dhe gjykatat, çka i bën këto pretendime me natyrë ligjore dhe jo kushtetuese. Kurse në lidhje me pretendimin tjetër të parashtruar nga kërkuësja, për standardin e arsytimit, ai ka natyrë kushtetuese, ndaj do të analizohet nga Kolegji në vijim.

B. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor

17. Sipas kërkuësës, Kolegji Penal ka vendosur mospranimin e rekursit pa dhënë asnjë arsytim në lidhje me pretendimet e ngritura dhe është mjaftuar vetëm me një paragraf formal, duke mos treguar “kujdesin e veçantë”, të kërkuar nga KEDNJ-ja, për të treguar arsye të mjaftueshme se përse rregullimi specifik nuk është aplikuar. Ai Kolegji, në kundërshtim me çfarë provohet nga dosja gjyqësore, ka arritur në konkluzionin se janë kryer veprimet e duhura verifikuese nga gjykatat e faktit pa dhënë asnjë argument se në çfarë kanë konsistuar këto veprime.

18. Gjykata ka theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga neni 42 i Kushtetutës, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, cili përkon edhe me detyrimin e gjykatave për të arsyetuar vendimet, sipas nenit 142, pika 1, të Kushtetutës. Funkzioni i një vendimi të arsyetuar është t’u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje dhe në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre dhe të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie, kontradikcion të hapur ose të fshehtë. Arsyetimi duhet domosdoshmërisht të plotësojë kriteret minimale ligjore të përcaktuara dhe të mos ketë të meta të tilla serioze që cenojnë standardin e vendimit gjyqësor të arsyetuar (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 42, datë 25.05.2017; nr. 25, datë 10.06.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata ka theksuar se ajo e vlerëson arsytimin e një vendimi gjyqësor vetëm në kuadrin e përmbushjes ose jo të standardeve të mësipërme, pasi nuk është detyrë e saj të analizojë

provat dhe faktet ku është bazuar gjykata për zgjidhjen e çështjes së themelit. Kjo mbetet detyrë funksionale e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Ndërsa në aspektin e kontrollit kushtetues, Gjykata verifikon nëse arsyetimi i vendimit gjyqësor i ka plotësuar ose jo kriteret e përcaktuara më sipër, të cilat garantojnë të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar (*shih vendimet nr. 10, datë 04.03.2021; nr.18, datë 15.03.2016; nr. 8, datë 28.02.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Në analizë të këtyre kriterëve, Kolegji vëren se vendimi i kundërshtuar i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë përmban të dhënat e palëve, rrethanat e çështjes, arsyetimin dhe vendimmarrjet e gjykatave më të ulëta, pretendimet e ngritura në rekurs, si dhe pjesën arsyetuese ku gjykata mbështet qëndrimin e saj të shprehur në dispozitiv. Argumentet e pjesës arsyetuese janë të bazuara e të lidhura logjikisht dhe formojnë një përmbajtje koherente. Vendimi nuk rezulton të jetë kontradiktor, alogjik, i pamjaftueshëm, apo me kundërthënie ose në mungesë të elementeve formale të parashikuara nga dispozitat ligjore dhe standardet e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese. Në pjesën hyrëse të vendimit janë paraqitur rregullisht pretendimet e kërkuases në rekurs, ndërsa në pjesën arsyetuese Kolegji Penal ka vlerësuar se pretendimet e ngritura në rekurs nuk iu referohen shkaqeve të parashikuara nga neni 432 i KPP-së dhe se pjesa e pretendimeve në rekurs që ngre çështje të vlerësimit të provave, ku në rastin konkret lidhet me vlerësimin nëse vendimi i prokurorisë për mosfillimin e çështjes është i drejtë ose jo, del jashtë juridiksionit ekskluzivisht ligjor të Gjykatës së Lartë. Qëndrimi që mban Kolegji për rastin në shqyrtim, bazohet edhe në jurisprudencën e konsoliduar të Kolegjit Penal që referon në jurisprudencën e Gjykatës dhe të GJEDNJ-së (*shih paragrafët 13-15 të vendimit të Gjykatës së Lartë*). Po kështu, arsyetimi i kufizuar i Gjykatës së Lartë nuk cenon standardin e arsyetimit në kuptimin kushtetues, kur ajo gjykatë nuk i ka kthyer përgjigje të detajuar çdo pretendimi të ngritur në rekurs.

21. Për sa më lart, Kolegji çmon se Gjykata e Lartë ka vepruar brenda rolit dhe funksionit të saj kushtetues, duke shqyrtuar pretendimet e parashtruara në rekurs në kuptim të përmbajtjes së dispozitave ligjore të zbatueshme gjatë këtij lloj gjykimi. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se pretendimi i kërkuases për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë është haptazi i pabazuar.

22. Si përfundim, Kolegji vlerëson se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.